

NØVN

Finnleif Durhuus 70 ár

Góði babba!

Ikki trýtur við rósandi orðum, ið eg kundi fest á blað um teg, góði babba. Títt lætta og jaliga lyndi er eyðkent. Eisini ert tú prógv um, at aldur einans er eitt tal.

Altíð hevur tú sýnt áhuga fyri tí, eg havi tikist við. Tá uppgávir skuldu skrivast í studentaskúlanum, var tú altíð fúsar at hjálpa. Serliga dámdi tær væl at kava djúpt í søgufakini. Tey gomlu orðatøkini og orðingarnar, sum tú hevur lagt teg eftir at minnst, komu væl við sum ifylla í stílarnar. Setningin "Eins og lókur leitar sær lættastu leiðina, fer heldur ikki fótur fram eftir fummum, men fylgir høgligastu farleið, hetta tvíføtt sum ferføtt" minnst eg væl tá evnið var fyrsti koyrivegur í Føroyum. Nú fyrireikingarnar til mína endaligu uppgávu á arkitektaskúlanum eru byrjaðar, sær eisini lovandi út. Á landsbókasavninum varð tú spurdur, um tú vart søgugranskari.

Í øllum tú gert ert tú nærlagdur. Dent hevur tú lagt á at læra meg at lýsa øll mál væl, fyri at hava eitt gott grundarlag at taka eina avgerð á.

Tá tú hevði 40 ára starvsdag á Landsverki varð nevnt, at tú kennir hvørja steinpirru í Føroyum. Og rætt er tað! Tú kennir landið væl og hevur eisini altíð lagt teg eftir at læra okkum føroyska landalæru. Nógvir hava túarnir verið, har matpakkin er etin undir fríum lofti. Tað eru nokk eisini fá, ið koyra so nógvar túrar runt í Føroyum sum vit.

Eftir sunnudagsskúlan var biltúrurin út á molan fastur táttur. Sigast kann, at mangt vit gera, gera vit sum vit plaga. Ikki dámar

tær at vera tikin á bóli. Men tá siðvenjurnar gerast so hugnaligar sum hjá okkum, so er als ikki neyðugt við broytingum.

Hugsast kann ikki annað enn, at tú ert optimist, síðani tú, ið elskar hita og sól, hevur búsett teg í Føroyum. Er ein løta í døgverðasteðginum og sólin sær, ert tú skjóttur út á terassuna. Nú eg og Eiríkur hava búð niðri í nøkur ár, hava vit eisini merkt hvørja árstíð tær dámar best at koma á vitjan.

So at siga hvørt ár hava vit verið ein summartúr í Sandoynni, har tú er upp-vaksin. Tá eru vit bæði altíð farin biltúrin til Annfinn at keypa tey serliga góðu rundstykkin. Hetta eru alt góð og stuttlig minnir.

Eg havi altíð merkt tín kærleika og umsorgan fyri samkomu Guds, serliga samkomuni í Ebenezer, har tú hevur havt tína dagligu gongd. Sangur og tónleikur hevur altíð fyllt nóg hjá tær. Í nógv ár spældi tú á urguna í Ebenezer, tú ert við í Ebenezerkórinum og manskórinum í Suðursteymoy, og so ikki at gloyma Sangbrøður, ið tit ungdómsvinir mannaðu. Hetta hevur ríka okkara heim, og lóturnar tú situr við klaverið ella orglið njóta vit. Hvørt kvøld setti tú teg á songarstokkin hjá mær at biðja eina bøn til Harra og frelsara okkara ein tókk fyri dagin og bøn um varðveitslu.

Við hesum fáu tonkum vil eg ynskja tær hjartaliga tillukku við stóra degnum, góði babba, og takka fyri tína kærleiksfullu umsorgan og vegleiðing. Heilsanin er frá okkum øllum.

Ingunn

Finnleif Winther Durhuus sjeyti

Týsdagin 2. apríl fylti Finnleif 70 ár. Hann er føddur í Trøðum á Sandi 2. apríl 1943.

Foreldur hansara vórðu Ejvind Winther Durhuus úr Vestmanna (1912 – 2001) og Maren Karolina Durhuus, f. Joensen, av Sandi (1912 – 2000). Tey búsettust í Trøðum. Finnleif er miðlingurin av 5 systkjum, triggir brøður og tvær systur.

Í húsinum var fitt av jørð (28 áseyðir), kúgv o.a., og av tí at pápin var til skips frá mars til oktober, var nokk at takast við í samband við eplir, torv, hoyggj og annað. Hetta var alt eitt gott ikast til húsarhaldið, orsakað av tí oftani misjøvnu inntøku, sum ein sjómaður hevði tá í tíðini.

Í Trøðum var eitt sera vakurt og spennandi umhvørvi at vaksa upp í saman við teimum mongu børnunum, sum tá vóru har. Har vórðu fyra 6-marka garðar, eitt maskinsnikkaravirki, bilarnir í Miðstovuni og har afturat var vatnið, mølheyggjarnir, lógvín og onnur eksotisk støð at spæla í.

Sum 12 ára gamal fekk Finnleif starvið sum mjólkarkontrolørur fyri Sands bygd. Arbeiðið snúði seg um í høvuðsheitum eina ferð um mánaðin at kanna mjólkina við atlit til mjólkangd og fitiinnihald hjá øllum neytunum á Sandi. Tá vórðu umleið 150 mjólkineyt í bygdini. Bóndafelagið og Føroya Jarðarráð stóðu fyri hesi kanning.

Útbúgving

Liðugur við barnaskúlan, 14 ára gamal, mælti Hákon Dam, lærari, Finnleifi til at fara á læraraskúla.

Hann hevði góðan hug til tað bókliga og kundi hugsað sær at farið í Hoydalar. Men tað vóru ikki ráð til tað. Hákon helt, at best var at fara til skips í eini trý ár, síðani á háskúla og haðani á læraraskúla.

Við hesum í hyggju skuldi Finnleif í 1959 fara til skips við trolaranum Venus. Men meðan teir lógu á Havnini, klárir at fara avstað, bleiv motorurin í ólagi og fóru teir tí ongan veg. Í staðin fyri fór hann at arbeiða hjá Peturi í Gong, byggimeistara í Havn.

Tá ið hann hevði arbeitt har í

einar triggjar mánaðir, spurdi Petur, um hann ikki vildi koma í læru til húsasmið. Eftir at hava hugsað seg væl um, fór hann í læru og tók sveinabræv í mai 1963. Hetta varð ein spennandi og lærurík tíð, har Finnleif fekk nýggjar vinir fyri lívið. Tað var eisini í hesum árunum, at Finnleif, ið komin var til persónliga trúgv, fór at ganga á mœti í Ebenezer, sum bleiv hansara andaliga heim. Finnleif, ið er musikalskur, og sum elskar sang og tónleik, fór í sangkórið í Ebenezer í 1960 og er framvegis í kórinum. Hann syngur eisini við í manskórinum. Harafturat hevur hann eisini verið partur av ymiskum sangbólum. Í 1963 varð sangbólurin "Sangbrøður" stovnaður, har sungið varð á mótum í Ebenezer og annars kring landið. Men serliga luttóku Sangbrøður á ungdómsmøtunum og í Bíbliuflokkinum hjá Petur Háberg í Ebenezer. Teir, ið mannaðu henda sangból, vóru afturat Finnleifi, Øssur Berghamar, Árni B. Jensen, sáli og Páll á Lakjuni. Í sekstíárunum góvu teir út triggjar LP-plátur. Sigast má, at hesin sangbólur var sera væl umtóktur og var teirra sangur nýskapandi og framprot innan andaligan sang í Føroyum.

Í 2004 góðu Sangbrøður út eina CD við 13 sangum.

Finnleif hevur verið orga-

nistur í Ebenezer í umleið 40 ár.

Síðani 1984 hevur Finnleif verið við til at samskipa tær kristiligu, sjónvarps- og útvarpsendingar og andaktir frá brøðrasamkomunum, sum sendar verða í Kringvarpinum.

Hjá Landsverkfrøðinginum

Frá 1964-66 gekk Finnleif í kvøldskúla til Tekniska Fyrireiking og fór hann í 1966 til Danmarkar at lesa til byggi-frøðing og var liðugur í 1969.

15. apríl 1969 varð Finnleif settur í starv hjá Landsverkfrøðinginum.

At arbeiða saman við Mikkjali Helmsdal, ið sat sum Landsverkfrøðingur frá 1948 – 88, var sera spennandi, mennandi og gevandi. Hann vísti álit og gav ábyrgd. Mikkjal var høgt í metum og virður um lond fyri síni viðføddu evni og sín tekniska førleika.

Tey fyrstu árin arbeiðdi Finnleif mest við projektering av vegum, brúgvum og ognartøkumálum. Hevði eisini ábyrgdina av nøkrum verkætlanum, m.a. nýggja vegnum gjøgnum Kollafjarðar bygd.

Í juni 1973 varð hann settur sum leiðari av vegumsitingardeildini, herundir størri ábøtur og trygdartiltøk á landsvegakervinum. Hann hevði eisini ábyrgdina av

studningsskipanini, sum landið lat til kommunalar vegir, men sum varð broytt í 1992. Á vegumsitingardeildini arbeiðdu tá umleið 150 fólk.

Fyri at verða betur ílatin til hesa stóru avbjóðing, las hann um kvøldarnar til merkonum.

Síðani í 1983 hevur Finnleif verið aktivur í Norðurlensskum samstarvi.

Í 1983 gjørdist hann limur í NVF (Nordisk Vejtekisk Forbund) og var hann formaður fyri Føroysku deildina "Rakstur og hald av vegum" í 14 ár.

Síðani 1984 hevur hann umboðað Landsverkfrøðingin í "Nordisk Chefforum", har deildarstjórnarnir í teim ymisku Vejdirektoratunum møttust eina ferð um árið at umrøða aktuella mál.

Í 1992 gjørdist hann limur í tí Norðurlenska Vetrarhaldsbólkinum, sum arbeiðdi við gransking og menning innan vetrarhaldi.

Frá 1981 til 2006 hevur hann verið í leiðslubólkinum á Landsverki.

Sigast má, at Finnleif, í ein mansaldur, hevur verið við til at útbyggt, umsitid og ment landsveganeitið til eitt væl útbyggt og nútímans vegakerv, sum hevur verið landi og fólki at gagni. Í sínum arbeiði er hann komin víða um og munnu tey verða fá, ið kenna landið so væl sum hann.

Í 1970 giftist Finnleif við Jóhannu Mariu Durhuus, f. Samuelsen úr Havn. Hon er dóttir Mikkjal Samuelsen (Mikkjal í Horni), Tórshavn (1902-1974) og Ingu Samuelsen av Viðareidi (1908-1976). Finnleif og Jóhanna Maria búsettust á trøðni hjá Mikkjali, á "Perskonufløtu". Tey eiga 3 børn, Mikkjal, Kára og Ingunn. Mikkjal arbeiðir á Føroya Tele og Kári í Eik banka. Ingunn er gift við Eiríki Norðberg úr Vági. Tey lesa bæði í Keypmannahavn, hon til arkitekt og hann til verkfrøðing.

Í 2010 valdi Finnleif at fara frá sum leiðari, og hevur hann síðani arbeitt sum ráðgevi.

Ynskt verður Finnleifi hjartaliga tillukku við føðingardegnum.

ó.